

PLÓZER ISTVÁN VÍZALATTI BARLANGKUTATÓ CSOPORT

1158. Budapest, Szűcs István utca 9.

szaboz_plozer@yahoo.com

7000018

6/16/2012
Korból

Balaton-felvidéki Nemzeti Park Igazgatóság

8229. Csopak, Kossuth utca 16.

Tisztelt Igazgatóság!

Örömmel jelenthetem hogy 2012. december 16-án sikerült a természetes összeköttetést megtalálni a tapolcai Kórház-Berger-barlangrendszer, valamint a Tapolcai-tavasbarlang között.

Az összefüggés megvalósítására irányuló kutatásokat csoportunk már 1997-óta végzi, az erre vonatkozó kutatási jelentések erről részletes tájékoztatást adnak. A kutatás története röviden összefoglalva a következő:

Miután a Kórház-barlangot felfedezték, és annak nem csak légvonalbeli távolsága, de gyógyászati jelentősége is indokoltta tette, mind szárazon, mind a víz alatt az összekötésre törekedtek a kutatók. Még a mesterséges táró hajtásának gondolata is felmerült. A víz alatt a hetvenes években a Vörös Meteor bűvárai igyekeztek a barlangból északi irányba kitörni, ez azonban akkor nem sikerült. Nagy előrelépést - a később szárazzá vált tavasbarlangban - a Kórház-barlang irányába a Plecotus csoport kutatói által feltárt újabb szakaszok jelentettek. A Plózer csoport 1997-ben a Kórház-barlang víz alatti szakaszainak kutatásával még közelebb jutott a tavasbarlanghoz. A víz alatti összeköttetést eddig még nem sikerült megtalálni, itt komolyabb akadályokba ütköztünk. Volt még egy ütőkártyánk, amit épp ezért vettünk fel, mégpedig az a terem, amelyet még 1997-ben találtunk a Poseidon-ágban, és amely egy hosszabb víz alatti rész után a szárazra emelkedik. Hogy további barlangszakaszok vannak felette, ez már akkor sem volt kétséges, csak azt alulról bontani nem nagyon lehetett biztonságosan. A felmérések során az is kiderült, hogy a levegős terem közelében húzódik a Kórház-barlang ún. Macska-ág nevű szakasza. Épp ezért a Plecotus csoporttal közösen terveket készítettünk a Kórház-barlang felőli megközelítésre. Mivel az ott húzódó járatban több lehetőség is kínálkozott, mi a víz alól megközelíthető teremben kopogással jeleztük hollétünket. Így a szárazon kutatók könnyebben megtalálták az oda vezető természetes üregeket. A negyedik alkalomra a Macska-ágban dolgozók, az általuk kibontott néhány méter hosszú járat végén lévő lefelé induló hasadéokban meghallották a bűváraink buborékjainak hangját. A felemelkedő bűvárokkal így már szabadon tudtak kommunikálni, és a lámpák fénye is látható volt. Tegnap, azaz 16-án közösen bontottuk ki a száraz összekötő járatot, és átjutottunk a kis levegős terembe, a tavasbarlang Poseidon-ágába.

Ezzel a Berger Károly-barlang és a Kórház-barlang már bizonyított, és ehhez a Tapolcai-tavasbarlang eddig csak feltételezett összefüggésére derült fény, sőt további lehetőségek is kínálkoznak.

A meglévő felmérések és a becslések alapján a barlangok együttes hossza meghaladja a tíz kilométert. A teljes hossz felméréséhez azonban jelenleg több mint két kilométert kell feltérképezzünk, hogy a járatrendszer teljes kiterjedésével tisztában legyünk.

Az egységessé vált barlangok elnevezésére a *Tapolcai-barlangrendszer-t* javasoljuk, mivel talán ez a legkézenfekvőbb.

Budapest, 2012. december 17.

Tisztelettel: Szabó Zoltán - csoportvezető

A Kórház-Berger-barlangrendszer és a Tapolcai-tavasbarlang összekötésének rövid története.

Miután a Kórház-barlangot felfedezték, és annak nem csak légvonalbeli távolsága, de gyógyászati jelentősége is indokolta, mind szárazon, mind a víz alatt az összekötésre törekedtek a kutatók. Eleinte a Kórház-barlang lelkes kutatója Kessler Hubert ismerte fel ezt a lehetőséget. Kiváltképp azért, mert a klímaviszonyok „javítására” a tavasbarlang levegőjének beengedésével vált volna lehetőség. Még a mesterséges táró hajtásának gondolata is felmerült, azonban ez nem valósult meg. Ha elkészült volna, ma már tudjuk, hogy barlangfeltárás szempontjából jóval szerencsésebb lett volna, mint pl. a Molnár János-barlang mellett kihajtott kutatótáró.

A tavasbarlangban víz alatt, a hetvenes években a Vörös Meteor bűvárai igyekeztek a barlangból északi irányba kitörni, de ez akkor még nem sikerült. Nagy előrelépést - a később szárazzá vált tavasbarlangban - a Kórház-barlang irányába, a Plecotus csoport kutatói által bejárt újabb szakaszok jelentettek. Az akkor feltárt un. Maximum-terem végpontján azonban zölden csillogó tóra bukkantak. A Poseidon Búvárklub 1989-ben itt kb. 30 métert tudott előrejutni.

A Plózer csoport 1997-ben a Kórház-barlang víz alatti szakaszainak kutatásával még közelebb jutott a tavasbarlanghoz. A Búvárok-terme, amely egy hatalmas forrásterem a száraz járatok alatt, két oldalággal továbbítja a vizet a Malom-tó forrásai felé. Az egyik ilyen „elfolyó” ágban végzett vízfestési kísérletünk során bizonyossá vált, hogy annak vize a Poseidonosok által feltárt víz alatti járatban jelenik meg, mégpedig 4-5 végponton egyszerre. Ezek közül pedig egyik sem volt könnyen úszható természetű. A legtávolabbi végpontok kaotikussá váló omladékban végződnek. A vékony kőzetlapok legyezőszerűen nyílnak, és a feláramló buborékok által lefeszegedett kövek néha olyan élményt okoznak, mint amikor az emberre vaskos lexikonok hullnak. Itt azonban, részben a felharapózódás révén egy levegős kürtő is keletkezett. Egy másik végponton még szintén 1997-ben sikerült továbbjutnunk, itt az erősen szembe áramló vizet kellett követnünk. A feltárást az nehezítette, hogy ezen a területen vastag réteglapok szakadtak le, amik magas küszöbököt alkotnak. Itt a veszprémi bűvárok is próbálkoztak a továbbjutással, és a kórház felől is messzire bejutottak. Szinte egymást váltogatva véstük a kötömböket. Jelenleg megint egy omladékhegy állja el a szabad utat.

Eközben a szárazon kutató „szomszédaink” lázasan koptatták az un. Macska-ág szűkületeit, egyre közelebb jutva a tavasbarlang Maximum-terméhez. De az átjárót nem sikerült megtalálniuk.

Volt még egy ütőkártyánk, amit épp ezért vettünk fel. Mégpedig az a terem, amely a Poseidon-ág végén a vízszint fölé emelkedik. Hogy további barlangszakaszok vannak felette, az már akkor sem volt kétséges, csak azt alulról bontani nem nagyon lehetett biztonságosan. A felmérések során az is kiderült, hogy valahol fölötte húzódik a Macska-ág. Nem egészen egy éve a Plecotus csoporttal közösen terveket kezdtünk készíteni a Kórház-barlang felőli megközelítésre. Mivel az ott húzódó járatban több lehetőség is kínálkozott, mi a víz alól megközelíthető teremben több alkalommal is kopogással és hangjegyekkel jeleztük hollétünket. Odaát a szárazföldiek fel-alá szaladgáltak, hogy behatárolják a leginkább alkalmas járatszakaszt. Ez a negyedik alkalommal sikerült is, és itt egy kisebb oldalágat sikerült kibontaniuk mindössze néhány méter hosszúságban. A végén egy kereszthasadékra bukkantak, amely lefelé vezetett. Át még nem lehetett fézni rajta, és a további bontások előtt érdemes volt még egy próbát tenni a nyomjelzésre. Ezennel füstöléssel akartunk kísérletezni. Felmerült a füstgyertya lehetősége is, de elképzeltük, ahogy a Macska-ág deréknyi járatai megtelnek valami toxikus anyaggal. Onnan még normál állapotban sem lehet egykönnyen kiszaladni, nemhogy fél méteres látótávolságban, mondjuk légzőkészülékkel. Maradt tehát az egyszerű illatos füstölő. A megbeszélte időpontban mindenki a maga helyszínére érkezett.

A száraz csapat tagjai arcukat a hasadéknak szorítva már távolabbról jól hallhatták a bugyborékolást. Még kétségbeesetten kiáltozni is kezdtek, mikor azt elhalkulni vélték. A kis levegős teremben felemelkedő bűvárok miután elcsendesedtek, már tisztán hallották a fentieket, és látni lehetett a lámpák fényét is, ahogy a mennyezetet átszelő hasadékba világítottak.

Egy héttel később, december 16-án vasárnap immár közösen folytattuk a száraz rész bontását. A hasadék mentén haladva, komolyabb akadályok nélkül délután fél hat körül sikerült elérni a tavasbarlangot.

A kapcsolat hitelesítését januárra tervezzük, amikor is némi előkészület után a Kórház-barlangba indulunk el, majd a tavasbarlangból jövünk a felszínre. Ez az útvonal sajnos, vagy szerencsére, de soha nem lesz a legnépszerűbb átmenőtúrák egyike.

Szabó Zoltán

Plózer István Víz alatti Barlangkutató Csoport

DUNA-IPOLY NEMZETI PARK IG.	
Érkezett:	2013 FEBR 19.
Érk. azonosító:	148

Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóság

1121 Budapest, Költő u. 21.

Postacím: 1525 Budapest, Pf. 86.

Plózer István Víz alatti Barlangkutató Csoport

Szabó Zoltán csoportvezető

1158. Budapest, Szücs István utca 9.

DUNA-IPOLY NEMZETI PARK IGAZGATÓSÁG Budapest	
Iktatás időpontja 2013 FEBR 20.	Mailéleletek
Iktatókönyv sorszáma 1324/2013	
Előirat szám 1066/2012	Ugyintéző június 4/12

Tárgy: kutatási jelentés
Mátyás-hegyi-barlang

Tisztelt Igazgatóság!

Csoportunk 2012-ben nem végzett feltáró kutatást a Mátyás-hegyi-barlangban. A barlangot túra céljából minden héten látogatjuk, de sajnos nem tudtunk energiát fektetni a kutatásba. 2013-ra azonban ismét tervbe vettük a korábbi területek kutatását. Egy alkalommal helyszínelést végeztünk a Felső-barlang nevű szakaszban, ahol a Moby Dick-barlanggal történt összeköttetés biztosra vehető, és megállapítható volt, hogy ugyan azon a helyen van, amit tavalyi évben bontással kutattunk. 2013-ban megvalósítjuk a tárórendszer, a Felső-barlang és a Moby Dick-barlang felméréseinek egyesítését a Mátyás-hegyi-barlanggal.

Budapest, 2013. február 13.

Tisztelettel:

Szabó Zoltán
csoportvezető

2013. FEBR 21.
1066/2012